

Rassay Károly:

Mindig szebbet, jobbat és tökéletesebbet...

Rassay Károly, Szeged országgyűlési képviselője, élénk érdeklődéssel figyeli állandóan a szegedi dolgokat, akár politikai, akár kulturális, akár gazdasági vonatkozásuk azok. Kezdetől fogva lelkes híve volt a szegedi szabadtéri játékok gondolatának és eddig majd minden Dóm-téri előadást végignézte. A Délmagyarország munkatársa az Esti Kurir főszerkesztői szobájában látogatta meg Rassayt, aki a következőket mondotta a szegedi játékok problémájáról:

— Azzal tisztában lehetünk, hogy Szegednek számolnia kell ezen a téren is a konkurenciával, számolnia kell azzal, hogy a magyar városok, Szeged sikerein felbuzdulva, sorra kísérleteznek a szabadtéri előadásokkal. Megítélésem szerint Szeged számára ez nem jelent komolyabb veszedelemet,

ha fölkészül a versenyre és ha megfelelő eszközöket alkalmaz.

Ezen a téren is érvényesül a káros magyar tulajdonság, amely különösen a közgazdasági életben nyilatkozik meg lépten-nyomon. Ha valakinek valami jó közgazdasági ötlete támad, biztos lehet benne, hogy tüneményes gyorsan átveszik és fölhasználni igyekeznek ötlejét mások is. Ha valaki szatócsholtot nyit valahol és vállalkozása sikerül, el lehet rá készülni, hogy a közvetlen szomszédságában gombamódrá elszaporodnak az új szatócsholtok, így van a szabadtéri játékokkal is. Ennek azonban — általános szempontból — nem csak hátránya, hanem előnye is van. Föltétlenül előnye, hogy

a verseny Szegedet fokozottabb tevékenységre készíteti.

Készíteni fogja arra, hogy mindig törekedjék a Dóm-téri produkciók frissességének biztosítására, művészi színvonalának emelésére, mindig törekedjék arra, hogy az érdeklődést, amelyet a bátor és sikeres kezdeményezéssel már megszerzett a maga számára, a jövőben főtartsa és fokozza Szegednek tagadhatatlan előnye az, hogy

Vitéz dr. Shvoy Kálmán:

Magyarországon egyedül Szeged legyen a szabadtéri játékok székhelye...

Beszéltünk a Dóm-téri előadásokról vitéz dr. Shvoy Kálmán ny. altábornagy, országgyűlési képviselővel is, aki azokról az eredményekről, amelyeket Szeged ért el a szabadtéri előadásokkal, a következőket mondotta:

— A szegedi szabadtéri játékok egész fejlődését a megindulásuktól kezdve, jól ismerem és így fel tudom becsülni azokat a nagy eredményeket is, amelyeket Szeged ezen a téren ért el. A múltévi — 1935. évi — szabadtéri előadást kivéve, valamennyit végignéztam, ott tapsoltam az 1932. évi Magyar Passiónak is és láttam az 1933. évi Az ember tragédiáját, amely nagyszerű indulásnak számított.

Az évről-évre megrendezett nyílttéri játékok óriási fejlődést jelentenek és méltók arra az európai hírnévre, amelyhez hozzájutottak és rajtuk keresztül hozzájutott Szeged is.

— Szeged városa az eddigi szabadtéri előadásokkal kétségtelenül

vezető helyet

harcolt ki magának. Ezt joggal meg is érdemli. Nemesak az előadásainak művészi szempontjaival, hanem azért is, hogy

az egyedüli város, ahol igazi térbeli és viszonybeli adottság van a szabadtéri játékok tartásához.

magáénak mondhatja a kezdeményezés dicsőségét, hogy már eddig is igen komoly, igen értékes eredményekkel dicsekedhet,

de előnye az is, hogy a szabadtéri előadások előfeltételei meg vannak Szegeden, sokkal nagyobb mértékben, mint bármelyik más városban. Szegednek tehát meg van az adottsága ahhoz, hogy mindig szebbet, jobbat és tökéletesebbet produkáljon a Dóm-téren. De erre szükség is van, mert hiszen a szűk országhatárok között élő közönségnek az a része, amelyre Szeged számíthat, különben igen gyorsan kimerül. Szegednek tehát gondolnia kell

a külföldi idegenforgalom

lehetőségeire is. Ezt pedig, megítélésem szerint, akkor használhatja ki a legeredményesebben, ha a Dóm-téren megfelelő szerephez juttatja a zenei produkciókat. A zenei produkciók alkalmasak arra, hogy a külföldiek figyelmét is Szegedre irányítsák. Országos szempontból is kívánatos ez, mert hiszen így

Szeged nagyszerűen bele lesz illeszthető a turisztikai programokba.

— Azt hiszem, a szegedi szabadtéri játékokkal kapcsolatosan föl fog merülni a játékok időpontjának kérdése is. Véleményem szerint augusztus első fele nem a legalkalmasabb időpont erre, hiszen ebben az időben a tehetősebb magyar közönség rendszerint távol van otthonától, valamelyik magyar vagy külföldi furdóhelyen tölti nyári szabadságát. Junius második, vagy július első fele talán alkalmasabb lenne. A kérdést mindenestre alaposan meg kell fontolni, figyelembe kell venni a döntés előtt minden momentumot.

Kijelentette még Rassay, hogy a szegedi szabadtéri játékok számára nagy jövőt jósol.

Ezen a téren én azt a felfogást vallom, hogy nem elég egy darabot a szabadban előadni, hanem szükséges, hogy az a hely, ahol szabadtéri játékokat rendeznek, ilyen előadásokhoz feltétlenül alkalmas is legyen. Az eddig elért nagyszerű eredmények, valamint a Dóm-tér adottsága folytán

Szeged jogosan számíthat az elsőbbségi és kizárólagossági jogra.

Sőt, nézetem szerint, nincs arra szükség és nem is jó, ha most minden város a szabadban rendez előadásokat, sub titulo szabadtéri játékok...

— A szegedi nyílttéri játékok állandósítását nem is lokális, hanem országos érdekből és szempontokból szükségesnek tartom,

mert célszerű és észszerű munkával Szegedből egy a salzburgi ünnepi játékokhoz hasonló tényleg szabadtéri játékhelyet lehet kifejlesztetni. Nem kell fantasztának lenni, hogy az ember el tudja képzelni, mi lesz a szegedi szabadtéri játékokból 20 év alatt, ha arra való emberek irányítják és fejlesztik. A városnak magának is eminens érdeke, még ennél is több: ropant fontos érdeke, hogy ezek a játékok állandósuljanak és ezzel együtt fejlődjenek.

— Csakis azt tartom az egyedüli helyes és célravezető megoldásnak — mondotta Shvoy képviselő, hogy

Magyarországon egyedül Szeged legyen a szabadtéri játékok székhelye,

mert a kicsiny és ugyyszólván szárnypróbálgatászerű előadásoknak nincs semmi értelme és csak lerontják a szegedi nagyszerű játékok presztizsét, az érdeklődést szétforgácsolják, pedig itt is érvényesülni kell a helyes elvnek: az erők egyesítésének!

Végül a következőket mondotta Shvoy Kálmán:

— Szabadjon végül az ezévi szabadtéri játékokkal kapcsolatban saját személyemet illető bejelentést is tennem. Az idei játékok terén én nem vállaltam semmiféle szerepet, még pedig azért, mivel tudtam, hogy július közepétől augusztus végéig külföldön tartózkodom és nem tarthattam összeegyztethetőnek, hogy valaki valamilyen megbízatást elvállaljon, ha tudja, hogy a megbízatás elvégzésének idején nem tartózkodik itthon. Őszintén nagyon sajnálom, hogy az idei játékokat nem nézhetem végig, de külföldről is élénk figyelemmel fogom kísérni az előadások lefolyását és közvetlen figyelem, hogy milyen sikert értek el azokkal a külföld számottevő közvéleményében. Szívvel kívánom azonban, hogy nagy erkölcsi és anyagi sikerük legyen a játékoknak.

Szabadtéri játékok

Irta KÉTHLY ANNA

Nem láttam a salzburgi ünnepi estét, csak hallomásból tudom, hogy szó és játék abban a környezetben milyen hatást gyakorolt a nézőre. De a szegedi szabadtéri játékokat láttam és azt tudom, hogy „Az ember tragédiája” teljes szépségét, megdöbbentő mélységét csak itt éreztem át a maga tökéletességében.

Láttam ezt a csodálatos színjátékot már azelőtt is, nem is egyszer. Sokszor forgattam a könyvet is és szinte kívülről tudom a legszebb részleteket. De sem a zárt színpad korlátozott lehetőségei, sem az olvasás korlátlan fantáziája nem adta azt a megrázó lelki kielégülést, amit a szabadtéri előadástól kaptam... Az volt az érzésem, hogy maradéktalanul benne vagyok magam is a történetben. Tér és idő átváltoztak és a színjátékot nem úgy követtem, mint a nagyszerű alakítművészt, hanem úgy figyeltem, mint a bokrok közé rejtőzött kíváncsi gyermek a fényes kerti ünnepélyt: ki vagyok belőle zárva, de közvetlen és egykorú élmény az, aminek szemtanúja vagyok. Nem láttam „sminket,” kulisszát, a fáraó trónusa, a keresztes hadak átvonulása úgy hatottak rám, mintha annak a kornak résztvevője volnék.

Nem hiszem, hogy érző, lelkes ember megilletlenül maradhat a szegedi Dóm-tér által nyújtott felmérhetetlen lehetőségek között meglevenedő nagyszerűségekkel szemben. Ha megfelelően választják ki a darabot — hiszem, hogy a másik kettő, amelyet most adnak elő, szintén szerencsés választás lesz —, akkor a szabadtéri előadás, a környezet, a homályban fantasztikussá táguló Nagy-Színpad, olyan mértékűvé fokozza az élményt, amilyenné a legtökéletesebb zárt színpad sem tudja fölemelni. De azt hiszem, hogy

a szabadtéri játékoknak az a „fölvivezése,” ami mostanában megkezdődött, (vagyis ahol egy talpalatnyi szabad tér van, ott már konkurrálni igyekeznek Szegeddel) nem válik javára annak a törekvésnek, amely örökértékű kulturkincseink legteljesebb megmutatkozását kívánja szolgálni.

Nem minden szabadtéri előadás — szabadtéri játék a szónak nemes értelmében. És ha Szeged szabadtéri előadásaival megszerezte magának az elsőbbség jogát, ez az elsőbbség maide nem teljes indokoltasága is lehet — a kizárólagosságnak. Idegenforgalmi és gazdasági érdekek egymagukban nem adnak jogot arra, hogy esetleg kulturális területen helyrehozhatatlan hibákat kövessenek el. Az első a kulturális-sítmény s ha ez harmoniába hozható az idegenforgalommal és a város gazdasági érdekeivel, akkor ez szerencsés találkozás. Nem hiszem, hogy véletlen szülte elsőnek Szegeden a szabadtéri játékokat.

Szeged mindent megadott a szabadtéri játékok sikerének biztosí-